S00RX02FPXXY

M ě s t s k ý ú ř a d B ř e c l a v
odbor stavební a životního prostředí
oddělení stavební úřad
nám. T. G. Masaryka 42/3, 690 02 Břeclav

spisový znak: MUBR-S 184230/2026 OSŽP/Bo-330 Břeclav, dne 16.10.2026
číslo jednací: MUBR 196831/2026
oprávněná úřední osoba: Mgr. Iva Bortlíková
telefon: 519 311 304
e-mail: iva.bortlikova@breclav.eu

ROZHODNUTÍ

ODMÍTNUTÍ POSKYTNUTÍ INFORMACE

Výroková část:

Městský úřad v Břeclavi, odbor stavební a životní prostředí, oddělení stavební úřad, jako povinný subjekt v souladu s § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), na základě žádosti, kterou dne 01.10.2026 podala společnost:

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o. IČO: 03441725,
Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5 - Smíchov

(dále jen „žadatel“), rozhodl v souladu s § 15 odst. 1 InfZ o

o d m í t n u t í

žádosti o poskytnutí informací dle InfZ, a to v plném rozsahu.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 01.10.2026 pod č.j. MUBR 184230/2026 žádost o poskytnutí informací.

V žádosti jsou požadovány níže uvedené informace, cituji:

„…Vážení, dovoluji si Vás oslovit ve věci poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Právo na informace je ústavně zaručeným právem zakotveným v čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), jakož i v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a v čl. 42 Listiny základních práv Evropské unie.

Tímto Vás žádám o poskytnutí kopií všech rozhodnutí a jiných dokumentů nahrazujících rozhodnutí vydaných Vaším stavebním úřadem v rámci územního, stavebního a společného řízení za období od 01. 07. 2026 do 30. 09. 2026, a to:

- *podle nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů,*
- *podle předchozího zákona č. 183/2006 Sb. (rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona).*

Požadujeme poskytnutí dokumentů pouze v případech, kdy je stavebníkem (investorem, žadatelem) právnická osoba a zároveň se jedná o pozemní stavbu (budovu). Rozhodnutí

týkající se záměrů fyzických osob nežádáme. Dokumenty týkající se infrastruktury (bez ohledu na stavebníka) rovněž nežádáme.
Požadované informace žádám poskytnout v elektronické podobě do datové schránky žadatele (ID: dc6q2wa) a to ve formátu PDF.

Z působnosti této žádosti dále vylučujeme následující typy rozhodnutí a dokumentů (u nichž nedochází k zahájení fyzických stavebních prací, nebo u nichž již byly práce dokončeny):

Dle zákona č. 183/2006 Sb.:
- *kolaudační souhlas / kolaudační rozhodnutí (§ 122)*
- *rozhodnutí o předčasném užívání stavby*
- *rozhodnutí o zkušebním provozu*
- *dodatečné povolení stavby (§ 129 odst. 2 a násl.)*
- *územní rozhodnutí o změně využití území (§ 80)*
- *územní rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území (§ 81)*
- *územní rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků (§ 82)*
- *rozhodnutí o ochranném pásmu (§ 83)*

Dle zákona č. 283/2021 Sb.:
- *kolaudační rozhodnutí (§ 230–235)*
- *povolení předčasného užívání stavby (§ 236)*
- *povolení zkušebního provozu (§ 237)*
- *povolení změny využití území (§ 215)*
- *povolení dělení nebo scelování pozemků (§ 216 a § 217)*
- *rozhodnutí o stanovení ochranného pásma (§ 218–220)*
- *dodatečné povolení stavby (§ 256) …..“*

V obecné rovině je nutno uvést, že právo na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny zaručuje – společně se svobodou projevu – každému možnost aktivně vyhledávat nebo být příjemcem informací z nejrůznějších oblastí jeho zájmu a tyto informace šířit. Stát je povinen zdržet se jednání, které by výkon tohoto práva ztěžovalo nebo znemožňovalo, případně jej dodatečně sankcionovalo, ledaže by takovýto zásah v souladu s čl. 17 odst. 4 Listiny umožňoval zákon jako opatření nezbytné v demokratické společnosti pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti.

Povinný subjekt žádosti o poskytnutí informace nevyhověl, neboť na základě jejího posouzení dospěl k závěru, že se jedná o šikanózní jednání a zneužití práva na informace. Svůj postup opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 17/2008-67 ze dne 07.05.2008, který uvádí: *Právo na informace se řadí mezi politická práva jednotlivců. Jeho smyslem je kontrola činnosti veřejné správy (resp. tzv. povinných osob), mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem.*

Zneužití práva se mnohdy projevuje ve vztahu jednotlivců k orgánům veřejné moci. Žádosti tohoto typu, stejně jako obdobná podání, zatěžují tyto orgány natolik, že dochází k narušení jejich běžného fungování. V důsledku toho jsou přetíženy a nejsou schopny efektivně vykonávat další agendu. Orgány státní správy i samosprávy jsou povinny poskytovat informace o své činnosti přiměřeným způsobem. Hlavním účelem zákona o svobodném přístupu k informacím (InfZ) je však zajištění kontroly nad výkonem veřejné moci. Podle judikatury správních soudů slouží tento zákon především jako nástroj k posílení sebereflexe veřejné správy a jako prevence nežádoucího chování – povinnost poskytovat informace totiž obvykle motivuje veřejnou moc k odpovědnějšímu jednání, než jaké by bylo v případě, že by jí hrozba veřejné kontroly nehrozila.

Společnost Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o. k datu 01.06.2025 vznikla jako právní nástupce společnosti Istav Media s.r.o. Disponuje stejným identifikačním číslem, sídlem, datovou schránku i osobu jednatele, což svědčí o účelovém založení s cílem pokračovat v získávání informací od povinných subjektů obdobným způsobem jako její předchůdce. Z veřejně dostupných informací na webových stránkách původní společnosti (https://www.istav.cz/cs) vyplývá, že opakovaně získávané informace od stavebních úřadů jsou

dále využívány pro podnikatelské účely, přičemž jsou zpoplatněné poskytovány třetím stranám (viz https://www.istav.cz/cs/istav-smart). Na uvedených stránkách žadatel sám deklaruje, že data pro své databáze čerpá mimo jiné od stavebních úřadů, z webových portálů, úředních desek, médií, blogů apod. Nabízí přehledné a aktuální informace o připravovaných stavebních projektech v ČR a SR, bez ohledu na to, zda se jedná o projekty soukromé, komerční či veřejné. Podle referencí zveřejněných na uvedeném webu databázi aktivně využívají významné firmy ze stavebního sektoru, například KM Beta, a.s., Xella CZ/SK, Metrostav, a.s. a další.

Na základě veškerých dostupných informací, včetně obsahu žádosti a údajů z webových stránek žadatele, povinný subjekt dospěl k závěru, že účelem podání je výlučně prosazování soukromých zájmů žadatele. Jedná se tak o případ zjevného zneužití práva na informace ve veřejnoprávní oblasti, jak tento pojem vykládají správní soudy. V případě vyhovění žádosti by u převážné většiny dokumentů muselo dojít k anonymizaci údajů, a to i tehdy, pokud by byly poskytovány informace o parcelních číslech pozemků ve vlastnictví právnických osob, jestliže by z těchto údajů bylo možné dovodit dotčení fyzických osob, například ve vztahu k sousedním pozemkům. Takto anonymizované informace by však ztratily schopnost jednoznačně identifikovat konkrétní stavby a jejich umístění, a z hlediska účelu uváděného žadatelem, tedy informování veřejnosti o místních dopadech, by byly objektivně nevýznamné a fakticky nepoužitelné. Povinný subjekt se proto neztotožňuje s tvrzením žadatele, že jeho žádosti přispívají ke snížení počtu individuálních podání. Naopak, v důsledku anonymizace by se poskytovaná data stala účelově bezcennými, což by s vysokou pravděpodobností vedlo k podávání dalších samostatných žádostí směřujících ke zpřesnění konkrétních lokalit. Výsledkem by tak nebylo snížení administrativní zátěže, nýbrž její navýšení a neodůvodněné zatěžování povinného subjektu. Obdobná situace by mohla nastat i v případě, že by anonymizace provedena nebyla a umístění staveb by bylo zřejmé. V takovém případě by mohlo dojít k nárůstu dotazů ze strany veřejnosti, kdy by se občané obraceli na stavební úřady s dotazy týkajícími se staveb, které se jich přímo netýkají, avšak vzbuzují jejich zájem pouze z důvodu blízkosti jejich bydliště.

Účelem InfZ je ověření, zda veřejná správa jednala zákonně, zda nebylo zneužito postavení nebo zda nedošlo k nehospodárnému nakládání s veřejnými prostředky. Smyslem InfZ není poskytování informací nebo databází pro komerční účely a neslouží k poskytování plošných datových podkladů pro podnikatelské subjekty k mapování trhu a získávání obchodních výhod, a to bez ohledu na to, zda je takové poskytování úplatné či neúplatné.

Podle právní teorie představuje zneužití práva takové jednání, jehož cílem je dosažení nepřípustného výsledku, přestože toto jednání není výslovně zakázáno. Jde o činnost, která se může na první pohled jevit jako dovolená, avšak ve skutečnosti je v rozporu s právním řádem. Zásada zákazu zneužití práva je výslovně zakotvena v občanském zákoníku, který stanoví, že zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany. Přestože tato zásada není explicitně zakotvena v žádném právním předpise veřejného práva, má své důležité a nezbytné uplatnění i v tomto případě. Zásada zákazu zneužití práva je prostoupena celým právním řádem a je jednou z nejdůležitějších zásad, na kterých je právní řád postaven. Podle správních soudů lze za zneužití práva označit jednání, které je vnímáno jako zjevně nespravedlivé, neboť odporuje základním hodnotám právního řádu. Zahrnuje rovněž jednání, jehož cílem je dosažení nedovoleného výsledku, dále případy, kdy je výkon subjektivního práva veden snahou způsobit neodůvodněnou újmu jiným osobám či společnosti, nebo situace, kdy jsou práva uplatňována vědomě a účelově v rozporu s jejich skutečným účelem. Za šikanózní jednání je pak považována činnost vykazující zjevnou svévoli a účelovost.

Povinný subjekt si je plně vědom obecného principu, dle kterého pokud zneužití práva není jednoznačné a zřejmé a pokud má povinný subjekt v tomto směru pochybnosti, poněvadž nemá dostatek přímých důkazů, aby prokázal nezákonnou pohnutku žadatele, je třeba žádost vždy vyřídit ve prospěch žadatele, tedy požadované informace poskytnout, ledaže by se na tyto informace vztahoval některý z důvodů pro odmítnutí. V dané věci bylo zjištěno, že žadatel opakovaně žádá o informace s cílem je využívat pro vlastní podnikatelské aktivity a dále je ke dni podání za úplatu poskytuje třetím osobám. Je tedy jednoznačně prokázána souvislost mezi podávanými žádostmi a jejich komerčním využitím.

Žádost podaná dne 01.10.2026 podle názoru povinného subjektu naplňuje znaky zneužití práva na informace i znaky šikanózního jednání, neboť zjevně směřuje k uplatnění tohoto práva v rozporu s jeho účelem. Z dostupných informací vyplývá, že žadatel stále ke dni podání žádosti využívá získané údaje k podnikatelským účelům a k vlastnímu finančnímu prospěchu, přičemž základem jsou informace poskytované stavebními úřady. Takové jednání představuje zřejmé zneužití práva, které je v rozporu jak s principy činnosti povinného subjektu, tak s cílem zákona o svobodném přístupu k informacím.

Souhrn všech výše uvedených argumentů žadatele ve vztahu k požadavku na poskytnutí informací vede k závěru, že skutečným účelem žádosti není realizace práva na informace za účelem kontroly výkonu veřejné moci, nýbrž jeho zneužití. Tím dochází k neodůvodněnému zatěžování povinného subjektu s cílem získat rozsáhlý datový soubor určený pro komerční využití, což je v rozporu se zákonem předpokládaným smyslem tohoto práva. Nejde totiž o individuální uplatnění práva na konkrétní informaci, ale o hromadné získávání dat určených k jejich další masové distribuci a statistickému zpracování. Pro tvorbu relevantních veřejných statistik je přitom zásadní přesná identifikace lokality, zejména prostřednictvím parcelního čísla či čísla popisného. Jakmile povinný subjekt v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES („GDPR“) anonymizuje parcelní čísla (vlastnictví fyzických osob), statistická hodnota dat pro účely veřejného informování o místních dopadech je nulová. Povinný subjekt by tak vynaložil při poskytování požadovaných informací nepřiměřené zdroje na vyhledání, kontrolu a anonymizaci, přičemž výsledek by nevedl k naplnění deklarovaného cíle žadatele (vytvoření smysluplné a lokalizovatelné statistiky). Tím je prokázána objektivní neúčelnost žádosti.

Každé fyzické i právnické osobě, která si o informaci zažádá, svědčí právo na informace. Primárně však zákon nepočítá se situací, kdy jeden subjekt podává rozsáhlé žádosti o informace s cílem tato data následně systematicky zprostředkovávat dalším osobám, které samy o informace nepožádaly nebo k jejich poskytnutí nemají legitimní zájem. Požadavek žadatele na poskytnutí všech rozhodnutí a opatření za vymezená časová období, aniž by byly konkretizovány jednotlivé stavební záměry, řízení či území, se svým rozsahem a dopady analogicky blíží plošnému nahlížení do desítek až stovek stavebních spisů, a to nad rámec procesních práv upravených správním řádem. Požadavek na poskytnutí veškeré agendy tak fakticky představuje snahu o plošné, retrospektivní nahlížení do značného množství správních spisů najednou, což přesahuje rámec individuální kontroly činnosti povinného subjektu. Uvedená analogie názorně ilustruje, že kvantitativní zatížení úřadu je srovnatelné se situací, kdy by jedna osoba opakovaně žádala o nahlížení do každého jednotlivého spisu vedeného stavebním úřadem. Ve svém důsledku jde o snahu získat kompletní agendu stavebního úřadu za určité období za účelem jejího dalšího zveřejnění na vlastních internetových stránkách žadatele.

Na závěr uvádíme, že ačkoli žádost neobsahuje konkrétní odůvodnění požadavku na poskytnutí informací, povinnému subjektu je z jeho úřední činnosti znám způsob fungování výše uvedené společnosti. S ohledem na tyto skutečnosti povinný subjekt rozhodl o odmítnutí žádosti.

Dále konstatujeme, že žadatel podává žádosti o poskytnutí informací opakovaně, a to v pravidelných čtvrtletních intervalech, přičemž obsah těchto žádostí je vždy totožný a vede k zatěžování správního orgánu.

Povinný subjekt proto rozhodl v souladu s právními předpisy, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Pro úplnost povinný subjekt uvádí, že aktuálně platné znění zákona o svobodném přístupu k informacím již neobsahuje ustanovení 15 odst. 4, které upravovalo domněnku vydání rozhodnutí, kterým povinný subjekt odepřel informace, v případě, že informace nebyla poskytnuta ve stanovené lhůtě. Vámi odkazované ustanovení bylo v roce 2006 zrušeno a v současném znění zákona se tudíž již nevyskytuje.

Poučení účastníků:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o informacích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, podáním u zdejšího správního orgánu. Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto rozhodnutí.

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Mgr. Iva Bortlíková
oprávněná úřední osoba

Obdrží:

účastníci (dodejky)
Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., IDDS: dc6q2wa
sídlo: Klicperova č.p. 3208/12, 150 00 Praha 5-Smíchov